

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-060420224821

Volume: 6

Issue: 4

Month: April

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 02.02.2022

Accepted: 25.03.2022

Published: 01.04.2022

Citation:
Sangeetha, S. "The Style of Language and Myths." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 6, no. 4, 2022, pp. 32–36.

DOI:
<https://doi.org/10.34293/tamil.v6i4.4821>

*Corresponding Author:
atjeevaa@gmail.com

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License

The Style of Language and Myths

S. Sangeetha

Madurai, Tamil Nadu, India

 <https://orcid.org/0000-0002-7055-3423>

Abstract - The unique Style of the Nachiyar, Sermon bears Witness to its systematic structure, respectively. Perhaps it contributes to Andals imagination and Poetic pleasure. The lexicon is shown in the Nachiyar scripture. Mythological events related to the gods are also outlined. in Sangam literature and other periods. The Songs were sung with a focus on devotional. literature or mythological events Dasavatara message are especially praised in vaishnava religious.Literature. The purpose of this article is to explore the mythological phenomena of language.

Key Words: Nalyirth Diviya Pirabantham, Nchiyar Thirumozhi, Aandal, Common Fasting, Poetry, Glossary, Music Blur, World Blur, Materiyal Blur, Throne Level.

References

1. Kannadhasan Meaningfull Hinduism (Part-2) Page.no.101
2. Krishnavatharam Thiruvadi flowers in the view of Velammal Periyalvar Andar (Divya Prabhandam Essay Collection, Page. no. 512
3. Krishnavatara Leelas Thiruvadi flowers to S. Neelakandan in Thiruvandati Page. no. 244
4. C.Balasubiramanian, andal Pg.no.102
5. S.Kannan M.N. Page. no.196
6. Nallaire Divya Prabhandhe Mudhaliar, Perumal Thirumozhi Page.no.656

மொழிநடையும் புராண நிகழ்வுகளும்

முனைவர் செ. சங்கீதா

மதுரை

ஆய்வு சுருக்கம்

நாச்சியார் திருமொழியின் தனித்த நடைக்கு அதன் பதிக அமைப்புமுறையே சான்று பகர்கின்றது. ஆண்டாளின் கற்பனைத் திறனுக்கும், கவி இன்பத்திற்கும் துணை செய்கின்றது. நாச்சியார் திருமொழியில் சொற்சித்திரம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இறை தொடர்பான புராணநிகழ்வுகளும் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி ஏனைய பிற்காலகட்டத்திலும் ஆங்காங்கே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பக்தி இலக்கியத்திலோ, புராண நிகழ்வுகளையே முதன்மைப்படுத்திப் பாடல்கள் பாடப் பெற்றன. குறிப்பாக வைணவ சமய இலக்கியங்களில் தசாவதாரச் செய்திகள் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகின்றன. மொழிநடையும் புராணநிகழ்வுகளையும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விளக்குகிறது.

முக்கியசொற்கள்: நாலாயிரத் திவ்யப்பிரபந்தம், நாச்சியார் திருமொழி, ஆண்டாளர், காமன் நோன்பு, கவித் திறன், சொற்சித்திரம், இசை மங்கலம், சொல் மங்கலம், பொருள் மங்கலம், அர்ச்சை நிலை

முன்னுரை

மொழியின் துணைகொண்டு படைக்கப்படும் அனைத்துப் படைப்பிலக்கியமும் எளிதில் வெற்றி இலக்கை அடைய முடியாது. ஒவ்வொரு படைப்பினுள்ளும் பல சிறப்புக் கூறுகள் அமையப் பெற வேண்டும், பக்தி இலக்கியத்தினுள்ளும் சிறப்புக் கூறுகள் அமையப் பெற்ற இலக்கியங்கள் உண்டு என்பதனை நாச்சியார் திருமொழி மூலம் மூலம் அறியலாம்.

மொழிநடை

நாச்சியார் திருமொழி முழுமையும் நுட்பமாக நோக்கின் ஏனைய ஆழ்வார்களால் கையாளப் பெறாத நடை மிளிர்வதைக் காணலாம். அந்நடையே ஆண்டாளின் கற்பனைத் திறனுக்கும், கவி இன்பத்திற்கும் துணை செய்கின்றது.

நாச்சியார் திருமொழியின் தனித்த நடைக்கு அதன் பதிக அமைப்புமுறையே சான்று பகர்கின்றது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் உட்கருத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை

ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்ப் பாடல்கள் வழிமொழிவதாய் அமைகின்றன. முதல் பதிகத்தில் முதல் பாடல் காமன் நோன்பு பற்றி அடியெடுத்துக் கொடுக்க, தொடர்ந்து வரும் ஒன்பது பாடல்களும் அதே கருத்தை வழிமொழிவதாய் அமையப் பெறுகின்றன. இருப்பினும் கூறியது கூறல் குற்றமெனக் கூறாதபடி ஒன்றன் தொடர்ச்சியே மற்றொன்றாய் ஏனைய ஒன்பது பாடல்களும் அதே கருத்தை வழிமொழிவதாய் அமையப் பெறுகின்றன.

இதேபோன்றே ஏனைய பதின்மூன்று பதிகங்களும் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலும் தனித்தனியே நேர்த்தியாய்ப் பொருட் செறிவுடன் அமைந்திருப்பது ஆண்டாளின் கவித்திறனை வெளிக்காட்டுகின்றது.

சொல்வளம் நிரம்பப் பெற்ற ஒருவராலேயே கவியாக்கத்தில் வெற்றிகாண இயலுமாகையால் சிறப்புமிக்க ஆண்டாளின் சொல்வளத்திற்குச் சில சான்றுகள் தரப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழியினைப் பொருத்தளவிற்கு ல, ழ, ள, என்ற மூன்றெழுத்துகளும் தமிழுக்கே உரியதாய் சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. காரணம், அம்மூன்றெழுத்துக்களும் ஒரே ஒலியமைப்பையும் வெவ்வேறான உச்சரிப்பு முறையினையும் கொண்டன.

இம்மூன்றெழுத்துக்களையும் ஒரே பாடலில் பலமுறை தவழவிட்டு நாச்சியார் திருமொழியில் சொற்சித்திரம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அச்சொல் அழகினுள்ளும் பொருள் சிதைவுறாது கவியோட்டம் இயல்பாய் அமைந்திருப்பதும் காணத்தக்கது. அவ்வழகிய பாடல்,

“எழிலுடைய வம்மனையமீர் என்னரங்கத் தின்னமுதர்

குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர் கொப்புழில் ஏழகமலப் புவழக ரெம்மானார் என்னுடைய கழல்வளையைத் தாமும் கழல்வளையே யாக்கினாரே” (நாச்.11:2)

என்பதாகும்.

உலக உயிர்களுக்கு இன்பம் பயப்பதையே தம் தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவன் இறைவன். அச்செயலைக் கருத்தினில்கொண்டே இறைவனைப் போற்றிப் பரவும் அடியார்களும் தம் பாடல்களில் இன்பந்தரும் நுட்பந்தைக் கையாண்டு மக்கள் யாவரையும் இறைவன்பால் ஆற்றுப்படுத்துகின்றனர். இவ்வழியே ரசனையுள்ளம் கொண்ட ஆண்டாளும் பாடல்களை ஆக்கியுள்ளார். அவற்றுள்ளும் ஓரிரு சந்த நயந்தரும் பாக்களும் அடங்கும்.

“பும கன்புகழ் வானவர் போற்றுதர்

காம கன்அணி வாணுதல் தேவகி

மாம கன்மிகு சீர்வசு தேவர்தம்

கோம கன்வரில் கூடிடு கூடலே”

(நாச். 4:3)

படிப்பார்க்கு இனிய ஓசையுடன் எழுகின்ற சந்தப் பாக்களை அதே பதிகத்தில் அமைந்துள்ள அற்றவன் (நாச். 4:6), ஆவலன் (நாச். 4:8), என்று தொடங்கும் பாடல்களைப்

பாடும்போது அறியலாம். இது தவிர்த்த ஏனைய பாடல்களும் ஒருவகையில் இனிய நடை கொண்டிலங்குகின்றன.

திருமொழியினுள் பயின்ற வருகின்ற அய்கின்றியெ, விதிக்கின்றியே, தரக்கின்றியே என வரும் சொற்களைப் புதுப்பொலிவுடன் எடுத்துரைப்பது ஆண்டாளின் சொல்லாக்கத்திற்கு சான்றாகும்.

“இத்தகைய சிறப்புக் கூறுகளைக் கண்டதன் மூலமே கண்ணதாசன் இசைமங்கலம், சொல்மங்கலம், பொருள் மங்கலத்தோடு புதுத்தமிழ்ச் சொற்களைத் தூக்கிப் போட்டுப் பந்தாடி இருக்கும் நாச்சியார் திருமொழி” என்று வியந்துரைத்தார்.

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் என்ற கூற்றிற்கேற்ப பொருட்செறிவுடன் உத்திமுறைகளை ஆண்டாள் கையாளப் பெற்றதனாலே நாச்சியார் திருமொழி முழுமை பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

புராண நிகழ்ச்சிகள்

மக்கள் வாழ்க்கையில் காணலாகும் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளுமாகிய இருகூறுகளும் அவ்வக்காலத்தில் எழுகின்ற இலக்கியங்களிலும் பிரதிபலிப்பது தவிர்க்க முடியாது. நம்பிக்கைகள் என்பவற்றில் இறை பற்றிய சிந்தனையும் அடக்கம் என்பதால் இதுவும் இலக்கியங்களில் இடம் பெறுகின்றது. இறை தொடர்பான புராண நிகழ்வுகளும் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி ஏனைய பிற்காலக் கட்டத்திலும் ஆங்காங்கே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பக்தி இலக்கியத்திலோ, புராண நிகழ்வுகளையே முதன்மைப்படுத்திப் பாடல்கள் பாடப் பெற்றன. குறிப்பாக வைணவ சமய இலக்கியங்களில் தசாவதாரச் செய்திகள் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் மானிட உருக்கொண்டு அவதரித்த கிருஷ்ணாவதாரம், இராமாவதாரம்,

வாமனாவதாரம் என்ற மூன்றுமே வைணவப் பெரியோர்களால் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன.

கிருஷ்ணவதாரச் செய்திகள் இடம்பெறாத வைணவ நூல்களே இல்லை எனலாம் என்பார் எஸ்.கண்ணன். பல்வேறு அவதாரங்களில் இராமனைக் காட்டிலும் கண்ணனே மக்கள் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றான். “பிற்காலத்தில் எழுந்த ஆழ்வார் பாசுரங்களில் இதன் தொடர்ச்சியினையும் வளர்ச்சியினையும் காணலாம்” கிருஷ்ணாவதாரமே நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் பெரிதும் பேசப்பட்டுள்ளது.” என்றும், “திருமாலைப் பாடவந்த ஆழ்வார்கள் எடுத்துரைப்பது கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஏற்றம் தந்துள்ளது.” என்றும் ஆய்வாளர்கள் எடுத்துரைப்பது கிருஷ்ணாவதாரத்தின் மீது மக்களும் வைணவப் பெரியோர்களும் ஆழ்வார்களும் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டினையே காட்டுகிறது.

“திருமால் பல அவதாரங்கள் எடுத்திருந்தாலும் ஆண்டாள் மனத்தில் அவர் கண்ணனாய்ப் பிறந்து ஆயர்பாடியில் வளர்ந்து கம்சனை உதைத்து அடியவர் திறந்து அருள் வழங்கிய திறமே முன்நிற்கிறது” என்றும், “ஆண்டாளைப் பொறுத்தவரை கிருஷ்ணாவதாரமும் ஒன்றிலேயே அதிக ஈடுபாடு கொண்டவராகத் தெரிகிறது” என்று கண்ணன் உரைப்பதற்கு ஒப்பவே திருமொழியினுள்ளும், புள்ளினை வாய் பிளந்து, ஆலிலை மேல் துயின்றது பேச்சிப் பாலுண்டது, கன்று மேய்த்தது, பாம்பின் மீது நடனம் புரிந்தது, மதயானை கோல் விடுத்தது, மருத மரத்தை முறித்தது, வசுதே வன் நந்தகோபன் மகனாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து சிசுபாலன், கம்சன் ஆகியோரை வதைத்தது என்று கூறப்படுகின்ற கிருஷ்ணாவதாரச் செய்திகளே பெரும்பான்மையாக இடம் பிடித்துள்ளன.

அடுத்த இடத்தில் குறளுருவாய் அவதரித்து மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின் ஆணவத்தை

ஒழித்த முவுலகையும் அளந்த வாமனாவதாரச் செய்தியும், சார்ங்கம் வில்லை வளைத்துச் சீதை வாயமுதம் உண்டதும், கொல்லை அரக்கியை மூக்கரிந்ததும், கடலைக் கடந்து சேதுபந்தம் திருத்தியதும், இலங்கையைப் புசலாக்கியதும், இராவணனை அழித்ததும் என்று கூறப்பெறும் இராமாவதாரச் செய்திகள் அதற்கு அடுத்த இடத்தை வகிக்கின்றன.

அவதாரச் செய்திகள்தவிர இரணியனை உடல் பிளந்த நரசிம்மாவதாரச் செய்தியும், பன்றி உருவாய் இவ்வுலகைக் காத்த வராகச் செய்தியும் ஒவ்வொரு முறையும் சுட்டப் பெறுகின்றன.

திவ்ய தேசங்கள்

இறை குணங்களைப் போற்றிப் புகழும் சமயச் சான்றோர்கள் இறைவனுக்கு உகந்த பொருட்கள் அனைத்தையுமே ஏற்றம் தந்து உரைப்பது வழக்கம். அதிலும் வைணவ சமயச் சான்றோர்கள் இறைத்தன்மைக்குரிய அனைத்துக் கூறுகளையுமே இறைவனாகப் பாவிக்கும் எண்ணங் கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் இறைவன் உறையும் தலங்களுக்கு அவர்களால் அளிக்கப்பெறும் முக்கியத்துவம் அளப்பரியதாய் இருப்பதில் வியப்பேதுமில்லை.

திருமால் அவதார புருஷனாக அவதரித்து அதன்மூலம் சில தர்மநியதிகளை மக்களுக்கு கற்பித்தார் என்பதோடு மட்டுமல்லாது, மக்கள் யாவரும் நற்பேற்றினைப் பெற்று இன்புற்று வாழ “அர்ச்சை நிலை” எடுத்து ஆங்காங்கே எளிமையாய்க் காட்சி தரலாயினார். அவ்வாறு அவர் காட்சி தருவதன் நோக்கத்தை,

“வன்பெரு வானகமுய்ய அமரருய்ய மண்ணய்ய

மண்ணுலகில் மணிசுருய்ய

துன்பமிகு துயரகல அயர்வொன் றில்லா

சுகம்வளர அகமகிழும் தொண்டர் வாழ

என்று குலசேகராமுவார் புலப்படுத்துகிறார்.

திருமால் அர்ச்சை நிலையில் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதிகள் பலவாய் இருப்பினும் அவற்றுள் 108திவ்ய தேசங்கள் முக்கியமானதாய்க் கருதப்படுகின்றது. ஆண்டாளால் பாடப்பெற்ற திவ்ய தேசங்கள் பத்து ஆகும் அவை தூர், திருவரங்கம், திருமாலிருஞ்சோலை, மதுரை, துவாரபதி, வேங்கடம், ஆயர்பாடி, கண்ணபுரம், திருப்பாற்கடல், குடந்தை, என்பனவாகும். இவற்றுள் அதிகமாகப் பாடப்பெற்ற தலம் வேங்கடமேயாயினும் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி, என்ற மூன்றினாலும் விசேஷங்கள் அடங்கிய பெருமையும் “பூலோக வைகுந்தம்” என்றழைக்கப் பெறும் பெறுமையும் தன்னகத்தே கொண்ட தலமான திருவரங்கமே ஆண்டாளால் பெரிதும் விரும்பப் பெற்றது. ஆங்கு உறையும் இறைவனை மிகவும் விரும்புவதாய்,

“பொங்கு ஓதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ் சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோல் உடைய திருவரங்கச் செல்வனார்”

என் பெறுமையோடு உரைக்கக் காரணமாகிறது. அத்திவ்ய தேசமே ஆண்டாள் இறைவனோடு கலக்கப் பெற்ற தேசமெனக் கருதப்படுகிறது.

திருவில்லிபுத்தூர் என்னும் திருத்தலத்தை ஒவ்வொரு பதிகத்தின் கண்ணும் ஆண்டாளால் எடுத்துரைக்கப்படுவது. தான் பிறந்து வளர்ந்த ஊரின் சிறப்பினைக் கூறுவதாய்த் தெரிகிறது. திருமாலிருஞ்சோலையும் அதிக முறை கையாளப்பெறுவதன் மூலம் அத்தலத்தின் மீது ஆண்டாள் கொண்ட ஈடுபாட்டை அறியலாம்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. கண்ணதாசன் அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் (பாகம் 2) ப.101
2. பா. வேலம்மாள், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் பார்வையில் திருஷ்ணாவதாரம் திருவடிமலர்கள் (திவ்ய பிரபந்தம் கட்டுரைத் தொகுப்பு, ப.512
3. சா.நீலகண்டன், முதல் திருவந்தாதியில் திருஷ்ணவதார லீலைகள் திருவடிமலர்கள் ப.244
4. சி. பாலசுப்பிரமணியன், ஆண்டாள் ப.102
5. எஸ்.கண்ணன் மு.நூ, ப.196
6. நாலா. திவ். பிர. முதலா. பெருமாள் திருமொழி ப.656